

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/46

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2021/11720
Karar No. 2021/16736
Tarihi: 21.12.2021

- HAFTA TATİLİ
- HAFTA TATİLİNİN KESİNTİSİZ 24 SAAT OLDUĞU
- HAFTA TATİLİNİN BÖLÜNEREK KULLANILAMAYACAĞI
- HAFTA TATİLİNİN BÖLÜNMESİ HALİNDE HIÇ KULLANDIRILMAMIŞ SAYILACAĞI

ÖZETİ: 4857 sayılı İş Kanununun 46'ncı maddesinde, işçinin tatil gününden önce aynı Yasanın 63'üncü maddesine göre belirlenmiş olan iş günlerinde çalışmış olması koşuluyla, yedi günlük zaman dilimi içinde yirmidört saat dinlenme hakkının bulunduğu belirtilmiş, işçinin hafta tatili gününde çalışma karşılığı olmaksızın bir günlük ücrete hak kazanacağı da 46'ncı maddenin ikinci fıkrasında hüküm altına alınmıştır.

Hafta tatili izni kesintisiz en az yirmidört saattir. Bunun altında bir süre haftalık izin verilmesi durumunda, usulüne uygun şekilde hafta tatili izni kullandığından söz edilemez. Hafta tatili bölünerek kullandırılmaz. Buna göre hafta tatilinin yirmidört saatten az olarak kullandırılması halinde hafta tatili hiç kullandırılmamış sayılır.

DAVA: Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, süresi içinde duruşmalı olarak temyizden incelenmesi davalı vekilince istenilmesi üzerine dosya incelenerek işin duruşmaya tabi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 21/12/2021 Salı günü tayin edilerek taraflara çağrı kağıdı gönderilmişti. Duruşma günü davalı adına vekili Avukat Mehmet Sıtkı Kıvçak ile karşı taraf adına vekili Avukat Ahmet Çatman geldiler. Duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verilerek Tetkik Hakimi

tarafından düzenlenen rapor sunuldu, dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili, müvekkilinin, davalı şirkete ait yurtiçi ve yurtdışı projelerinde çalıştığını, haftanın yedi günü 08.00-22.00/23.00 saatleri arası ve dini bayramların ilk günü hariç tüm genel tatillerde çalıştığını, davalı işverence iş sözleşmesinin haksız olarak feshedilmesine rağmen işçilik haklarının ödenmediğini belirterek bir kısım işçilik alacaklarının davalıdan tahsilini talep etmiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili, şirketin farklı inşaat projelerinde görev aldığını, projelerin tamamlanması ile iş sözleşmesinde sona erdiğini, brüt ücret hesaplamasında yurt dışında çalışan işçi olduğu dikkate alınması gerektiğini, emsal ücret araştırmasına gerek olmadığını, iş sözleşmesinde ücretinin belirlendiğini, buna göre bordrolar düzenlendiği ve banka kanalıyla ödemelerin yapıldığını, bordro ve banka kayıtları birbirini teyit ettiğini belirterek davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

İlk Derece Mahkemesi Kararının Özeti:

İlk Derece Mahkemesince, yapılan yargılama sonucunda toplanan deliller ve bilirkişi raporuna dayanılarak, yazılı gerekçe ile davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

İstinaf Başvurusu:

İlk Derece Mahkemesinin kararına karşı davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesi Kararının Özeti:

Bölge Adliye Mahkemesince, davalı vekilinin istinaf başvurusunun 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 353/1-b.1 maddesi gereğince esastan reddine karar verilmiştir.

Temyiz Başvurusu:

Kararı, davalı vekili temyiz etmiştir.

Gerekçe:

1-Tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, taraflar arasındaki sözleşmeye, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı vekilinin aşağıdaki bendin dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2-Taraflar arasında davacının hafta tatilinde çalışıp çalışmadığı hususunda uyuşmazlık bulunmaktadır.

4857 sayılı İş Kanununun 46'ncı maddesinde, işçinin tatil gününden önce aynı Yasanın 63'üncü maddesine göre belirlenmiş olan iş günlerinde çalışmış olması koşuluyla, yedi günlük zaman dilimi içinde yirmidört saat dinlenme hakkının bulunduğu belirtilmiş, işçinin hafta tatili gününde çalışma karşılığı olmaksızın bir

günlük ücrete hak kazanacağı da 46'ncı maddenin ikinci fıkrasında hüküm altına alınmıştır.

Hafta tatili izni kesintisiz en az yirmidört saattir. Bunun altında bir süre haftalık izin verilmesi durumunda, usulüne uygun şekilde hafta tatili izni kullandığından söz edilemez. Hafta tatili bölünerek kullandırılmaz. Buna göre hafta tatilinin yirmidört saatten az olarak kullandırılması halinde hafta tatili hiç kullandırılmamış sayılır.

Somut olayda, İlk Derece Mahkemesince hükme esas alınan bilirkişi raporunda davacının haftanın yedi günü çalıştığı kabul edilerek hafta tatili alacağı hesaplanmıştır. Davacı tanıkları haftada bir gün Pazar günleri tatil günleri olduğunu, fakat işin durumuna göre hafta tatilinde de çalıştıklarını beyan etmişlerdir. Dosya kapsamında davacının hafta tatili çalışma iddiasına ilişkin olarak tanık beyanı dışında yazılı belge bulunmamaktadır. Dosyadaki mevcut delil durumuna göre, davacı tanık beyanlarının ispata elverişli açık ve net olmadığı dikkate alındığında hafta tatili çalışması iddiasının ispatlanamadığı anlaşılmalı, davacının hafta tatili alacağı talebinin reddine karar verilmesi gerekirken kabulü hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

Sonuç: Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA, İlk Derece Mahkemesi kararının yukarıda yazılı sebepten dolayı BOZULMASINA, dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, davalı yararına takdir edilen 3.815,00 TL duruşma vekâlet ücretinin karşı tarafa yükletilmesine, peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 21.12.2021 tarihinde oybirliği ile karar verildi.